ISAACII IMPERATORIS
ANTIQVÆ REGVLÆ EQVITVM S. GEORGII
Sacræ, Augustæ Militiæ Angelicæ Aureatæ Constantinianę à D. Basilio Magno traditæ.

Serenißs. vtriusque Bauariæ Duci, ac Sacri Rom. Imperij Electori, &c.

FERDINANDO MARIAE

Eiusdem Ordinis Protectori, &c.

Dicatæ ab

ANDREA CAMILLO LOCARNO,

Comite, & Domino Villæ Vicentinæ,

SACRÆ CÆS. MAIESTATIS

L E O P O L D I

AVGVSTISSIMI IMPERATORIS

Pincerna, Equite, ac eiusdem Militiæ Consil. &c.

VENETIIS, M.DC.LXIX.
Typis Brigonci, eiusdem Ordinis Typographi

Vtriusq; Fori Permissu, & Priuilegio.

SERENISSIME
ELECTOR.

Sacræ, Augustæ, Angelicæ, Aureatę Constantinianę Militię Protector, &c.

OCulorum meorum imbecillitas in Electoralis Magnitudinis Tuæ, & Serenisſ. Bauarorum Familiæ ſplendores impar eſt figere obtutum, quin immenſo lucis abyſſo veluti conſepulta propriæ audaciæ impetus viſus perſtrictione non intelligat eſſe repreſſos. Ipſa ſiquidem Electoralis Tua Celſitudo nouus ſæculi noſtri Sol incautos Icarorum niſus ſuis reddit luminibus inacceſſos; ita tamen, vt duriores ſimulacrorum ſilices proprijs fulgoribus, vt olim Memnonis excitet ad facundiam. Eodem facto ego, qui dudum ſilentij tenebris obuolutus hæſeram, nunc radijs Ampliſſimæ Beneficentiæ Tuæ tactus, Mercurij partes neceſſe eſt agam in folijs. Quandoquidem ſilentij mei obſequium Electoralis Tuæ Magnitudinis face rediuiuum vocales animatur ad concentus, vtpotè quod Angelicæ, Aureatæ Conſtantinianæ Militiæ S. Georgij Ordinis Equeſtria inſignia gerens,

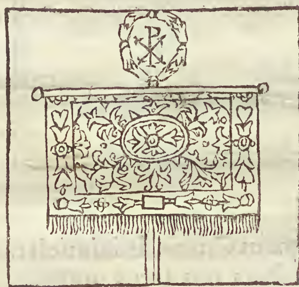
neſcio ne magis in pectore, an in corde, Te veluti Solem ſuum veneratur, à quo veluti Reparatore, & ab inextinctis Phœnicis ſuæ cineribus, fama, & propagatio ſurget illuſtrior. Nec abſonum á Bauaris Heroibus pietatis, & Religionis imagines, & ſemina reſtituere, reparare, cùm annalium faſtis memoria ſit demandata ſub Auguſto Cæſare Carolo Magno ſemper inuictum Bauariæ Ducem Naamum, ſiue Naimum, totius Chriſtiani exercitus Vexilliferum Brixiæ Patriæ meæ Sanctorum Fauſtini, & Iouitæ Sacras Reliquias licét aridas viuo ſanguine ſudantes deuotiſſimè venerantem miraculi nouitate perculſum, antiquas illas, & pretioſas Conſtantini Magni, & D. Helenæ Cruces, Labari ſcilicet, vulgò Oro fiamma, & alterius Sanctiſſimi Ligni, in quo ſalus noſtra pependit Anno circiter DCCCVI. à Chriſto nato eorumdem Sanctorum Baſilicam in fidei propagationem, & pietatis ampliationem profuſa liberalitate locupletaſſe. Quid plura? Procumbit ingenij mei vis tanto Sereniſſimę Domus Tuæ pondere preſſa, propriæque debilitatis conſcia, alijs Auorum, & Celſitudinis Tuæ facta relinquit peroranda. Hoc vnum ſibi ſatis eſſe confidens tibi, vt Clementiſſimo Veteris Militiæ Conſtantinianæ Protectori, ac Reparatori

Iſaa-

Isaacij antiquas Regulas consecrasse, dedicasse. Dux in æternum viue ad Ordinis Equestris nostri augumentum, & Catholicæ Fidei defensionem.

Venetijs Anno Reparationis humanæ 1669. Idibus Augusti.

Sereniss. Electoralis Celsitudinis Tuæ

Humilissimus, & semper Addictissimus Seruus
Co: Andreas Camillus Locarnus, Eques, &c.

RE-

In hoc Signo vinces.

Ego ſum Alpha, & Omega.

Per Signum Crucis, de inimicis noſtris
Libera nos Deus noſter.

REGVLÆ EQVITVM
Sancti Georgij,
Ab Isaacio Imperatore præscriptæ.

PRimo statutum est Romanorum, & Constantinopolis Imperatorem, eiusque primogenitum hæredem, & de primogenito, in primogenitum perpetuò esse Principem, & Supremum Ordinis, & Militiæ Aureatæ Constantinopolitanæ Aulæ sub titulo Sancti Georgij.

2 Quamquam nostri fratres, & socij prænominati Ordinis, & Militiæ ab vno, & eodem fonte descendant, omnesquè ad eumdem finem tendant; placet tamen Nobis ipsos varijs appellare nominibus, vt quilibet hinc sumat occasionem semet exercendi in actibus egregijs, & strenuis iuxtà ipsius posse, vt etiam possimus ipsis retribuere dignitatem æquiualentem illorum ministerio; intelligimus tamen quoad vniuersalitatem omnes esse honore dignissimos.

3 Nonnulli ergo ipsorum nostrorum fratrum Torquis, nonnulli Crucis, nonnulli Signati tantum, siue tertij Ordinis appellabuntur.

4 Ad primum gradum Torquis suscipiantur tantum Milites de Ordine nostro admodum benemeriti, Imperij Principes, & Consanguinei nostri, quorum tamen numerus quinquaginta non excedat, & cuilibet ipsorum deputabitur, conuẽtus, & prouentus in fine pręsentium registrandi.

5 Verum ad Ordinem Crucis non admittatur, & in ipsius album non adscribatur, qui non sit ex genere nobili, ex Patre, & Matre, Auis, ac Atauis, Paternis, & Maternis, ad eundem tandem recipientur tertij Ordinis ij, qui vita, moribus, & strenuè gestis de Ordine nostro optimè sunt meriti.

6 Et vt quilibet horum Ordinum distinctæ agnoscatur decernimus, primos Torque maiori imagine S. Georgij pendente aurea ornari. Torquis autem magisterium esse volumus fabrefactum salutari illo signo, quo Constantinus Institutor vsus est, & labarum Imperatorium condecorauit, cui, & gemmas addere, seu addi posse non denegamus. In vestibus autem, & armis gestabunt Crucem olosericam iuxtà modum infrà nuper designandum, ad quem teneantur, licet primos Ordinis gradus subeant.

7 Milites Crucis gerant ad latus sinistrum habitus rubeam Crucem olosericam auro circumdatam, cuius extremitates effingant lilium, in ipsius verò medio, siue intersecationibus appareat Constantinum illud Signum nempe ☧ quo ipse effecto, & fabrefacto se, suosque Milites armari voluit. Superiorem partem aurea, & gemmis contexta Corona circundet quinque aureorum filorum vndique ornata commemorantium quinque Christi Saluatoris plagas. Idem Signum

in

in armis sculptum velint sub pœna priuationis cuiuscumque dignitatis intra proximum annum à die omissi Signi. Tertij Ordinis Milites, siue Scutiferi eamdem dempta superioritate, & Corona gestent.

8 Excludantur perpetuò ab Ordine nostro hæresi maculati, vel Romanæ Ecclesiæ proditores fœlloniam committentes, à Castris, & Militijs profugi.

9 Cuiuscumque Ordinis Milites nostri eleemosinam pauperibus exhibeant, communicent, diuina officia audiant in festo Sancti Georgij, cuius anteriori die à cibo omnium rerum, prȩterquam ab illo oleum quorumcumque, & panem abstineant; in die Paschatis, Natalisque Iesu Christi, & Pentecostes quoties potuerint eleemosinas pauperibus perhibeat in honorem Christi, & S. Georgij pro defunctis fratribus nostris, & pro augumento Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, qui secus faxit pœnæ Superioribus arbitrariæ subsit.

10 Inter Milites Torquati præcedant, inde Crucis, postremo Scutiferi, quocumquè tempore creationis prior antecedat, excipiantur dignitates pro tempore Officialium, qui suis locis sedeant.

11 Die festum S. Georgij subsequente Ordo, & Militia vnita, & quilibet particularis miles teneatur eleemosinam Sacerdoti dare ad celebrandum Sacrum pro anima defunctorum sub pœna marcarum quinque auri puri à quolibet inobediente conferenda, & Ecclesijs ad eumdem vsum applicanda.

12 Quilibet Miles in ingressu defensionem, augumentum, & manutentionem nostræ Militiæ, honorem, quærelas, & iura, ac dominia Ecclesiæ Romanæ, eiusque Imperij, ac Constantinopolitani, nec non Supremi, sociorumque Ordinis prænominati nostri promittat; in hæc delinquens habitu, & societate nostra priuetur.

13 Nullus Equitum vulnere accepto effęminatè doleat, vel gesta iactet, qui talia Equiti indigna commiserit Ense, Torque, Cruce, & gladio careat, nec Miles aliquis eum salutet.

14 Concistorij nostri fratres ægrotos suos Commilitones visitent, præstoque sint, nisi malint aurei puri marcam persoluere publico ærario, dimidiamque hospitali Ciuitatis vbi cohabitauerint.

15 Monomachiam nemo Equitum in Commilitonē detentet, non arma, nec verba exerceat, siue legitimè siuè illegitimè, sed ad Supremum, vel Prouinciæ Rectorem recurrat; contumax è consortio nostro arceatur.

16 Alearum vsus Equiti nostro interdicitur sub pœna priuationis Ensis, Torquis, Crucis trimestri; scutiferi aleatores per annum etsi benemeriti, non recipiantur ad integram Ordinis dignitatem.

17 Vestes, Cruces, arma, gladius, cœteraquè militaria ornamenta non vendantur, non pignori dentur sub pœna priuationis militarium Insignium, quæ in Extractorem dummodo idoneum conferantur, sin minus pondo auri puri donetur.

18 Nemo nostrum vocatus abstineat à Conuentu siue Prouinciali, seù

Ge-

Generali; impeditus legitimè Procuratorem transmittat, vel constituat; inobediens arbitrariè puniatur.

19 Hastas, arma, Gladios pedestri, & Equestri ludo sæpius sæpè tractent nostri Milites, vt ad vera bella magis pugnantes efficiantur; Infamia pulsi perpetuò excludantur.

20 Maioris Torquis Equite defuncto, cęteriq; eiusdem conditionis lugubrem habitum suscipiant, pias Deo preces pro ipsius anima perfundant, sacraque celebrari studeant, publico ærario singulis annis anniuersarium celebrent.

21 Qui Ordinem nostrum profiteri voluerint Supremo Ordinis, cæterisque Officialibus obedientiam, Deo coniugalem Castitatem, in proximum Caritatem, & præcipuè in Viduas, Pupillos, Hospitalia, Ecclesias, Captiuos, cœterosque miserabiles voueant, pro Fide Christiana, in rebelles, & Hæreticos Ecclesiæ Romanæ Infideles vitam, & sanguinem spondeant.

22 Nemo in aliquem nostrum Ordinem recipiatur, qui graui æri alieno subsit.

23 In Exercitu nostro Miles habitum album, inter domesticos parietes, alijsque in publicis locis ceruleam vestem; & vtrique rubeam Crucem insigat.

24 Torque, vel Cruce nemo insignis reddatur qui homicidium dolosum, vel quid scelestum commiserit.

25 Ad hunc Ordinem recipiendus nobilitatem suam (vt supra) probet, ni fortasse tertio Ordine insignitus benemeritus Militiæ nostræ esset.

26 Singulis diebus quilibet noster Miles Officium Virginis recitet, vel saltem Coronam, nec non quinque vicibus Orationem Dominicalem, & totidem Salutationem Angelicam memor quinque plagarum Christi; orans recordetur mortuorum fructum, roget Diuinam Maiestatem pro recuperandis statibus, ab Infidelibus oppressis, super omnia effundat ex corde preces pro salute, & statu legitimi Imperatoris nostri Constantinopolitani, nostræque Militiæ supremi.

27 Quilibet Eques singulis diebus sacrum audiat, concionibus intersit Quadragesimalibus, & Aduentus, dummodo necessitas aliter non vrgeat.

28 Singulis diebus festiuis S. Georgij quilibet Eques in manibus sui Prouincialis publicè iuret Statuta, & has leges seruare.

29 Nullus Equitum ab Aula Imperiali discedat inscio Imperatore, & à Ciuitate vbi commoratur sine licentia Prouincialis, pæna trium marcarum inobediens mulctabitur; quinquennio vagans cingulo, Torque, vel Cruce priuabitur.

30 Singulo Quadrimestri singulus Prouincialis certiorem reddat Supremum de vita, & moribus, vel delictis suorum Equitum.

31 Singuli Equites ensem gerant, qui sine occasione abstinuerit præeminentia nostra militari non fruatur.

32 Rixæ, & diſcordiæ, lites, & diſcordia Equitum à Supremo, vel eius Commiſsario generali Conſtantinopolis, in Prouincijs verò à Prouincialibns dirimantur, ſolus Supremus appelletur.

33 Principem exterum nullus ſtipendio ſequatur inconſulto Supremo, qui Eccleſiæ, vel Imperij cum hoſtibus ſe commiſcuerit à cætu noſtro ſegregetur.

34 Præfectus Cruce ſignatorum, qui Torquatus erit Commiſſarium ſibi generalem ſubſtituere valeat.

35 Torque maiori ornati Supremo tantum obediant.

36 Supremus militarem expeditionem Ordinis noſtri non ſuſcipiat inconſulto Supremo noſtro Senatu.

37 Indicto bello in Infideles à Supremo, vel Pontifice, quilibet Equitum teneatur militiam ſequi, Eccleſiæ, & Religionis tuendæ gratia.

38 Inuicē ſe diligant fratres noſtri; alter alteri literas, patentes, ac teſſeram Equitatus ſui commonſtrare teneatur, qui verò falsò ſibi nomen Militiæ noſtræ adſcripſerit Equo gladio, anulo, Torque, calcaribus, armis, veſtibuſquè militaribus ſpoliatus ærario publico aſſignatis perpetua puniatur infamia.

39 Hos ordines publica manu ſecretarij noſtri ſignatos apud ſe habeat quilibet Miles.

40 Quatuor anni temporibus inter ſolemniora ieiunia ſingulis annis, tam in Generali coram Supremo, quàm in Prouinciali Conuentu legantur, ac iteratò iurentur pręſentes leges per quemlibet Equitem.

41 Iurent præ cæteris Equites noſtri æquo animo iniunctas pœnitentias ferre, & agere; qui contra ipſas inſurrexerit habitu priuetur.

42 Graduum hic erit ordo, Imperator, vel Supremus, deinde Vicarius Generalis, vel Magnus Cruciatorum Præfectus, ac tertij Ordinis, tertio huius locum tenens 4. Prouinciarum Rectores, 5. Ciuitatum Priores.

43 Quilibet Eques ſui ipſius Prouinciali ſubſit.

44 Supremi Vicarius ipſo Domino abſente Torquatis imperet.

45 Nemo Ordini adſcribatur, qui prius in has leges non iurauerit, vel per ſe, vel per Mandatarium.

46 Præſentium legum interpretatio, correctio, augumentum, vel moderatio ſolius ſit Supremi.

47 Noſtræ Militiæ adſcribendus iuret in manibus Patriarchæ, ſi erit Byzantij, & Epiſcopi, ſi alibi, & ſemper aſſiſtente aliquo noſtro Milite in hanc formam. Ego N. ex nobili genere natus, & oriundus N. iuro, & promitto Deo triuni, ſemper Virgini Deiparæ, ac S. Georgio me perpetuò fidelem futurum Sereniſſimo Imperatori Iſaacio Angelo Flauio Comneno, eiuſque futuris in tempora deſcendentibus, & ſucceſſoribus, ſi quid contra ipſius ſtatum, vel perſonam moliri per quemcumque percepero, notum faciam, & iuſſus dum potero, Eccleſiæ diuinæ, ipſiuſque Paſtoribus obſequium pręſtabo, blaſphæmos monitos, & contumaces caſtigabo, Viduas, Pupillos, miſerabiles per-

personas dictis,& factis,vt potero,ab oppressionibus subleuabo, exercitum Militiæ Constantinopolitanæ S. Georgij,Imperialeque labarum sequar,thorum coniugalem non violabo,Supremo,& Præfectis mei Equestris Ordinis obediens viuam,sanctiones, & præscriptas leges seruabo. Vos Sancta Trinitas, Beata Virgo, & Diue Georgi Vota mea audite, & præstò sitis; Vosque adstantes promissionis huius meæ viuentes,& in Iudicij die testes estote.

48 Miles Georgianus humanum Cadauer ad humandum portari si viderit ipsum deuotè præcibus, & corpore sequatur.

49 Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum quoties nostrorum Militum aliquis viderit portari, detecto capite, eovsque humilis sequatur, donec in sanctuarium reseruatum viderit.

50 Commilitonem si hostes seruum habuerint ære publico libertati restitui conabimur.

51 Si fortunæ fulgure percussus sit noster Miles communis ærarij stipendio donetur.

52 Qui senio confectus Christi miles quietus in claustris nostris viuere decreuerit, nemo Præfectorum repellere ipsum possit, opportunis autem commoditatibus gaudeat; idem, de ijs, qui Supremi largitione vitam claustralem subibunt, seruetur.

53 Mortuum Militem deferant Commilitones ad sepulchrum habitu solemni incedentes,pompam funeralem celebrantes.

54 Arma defuncti Militis in publico armamentario seruentur, insignia, gladius,calcaria,& clypeus sepulchro applicentur.

55 Dies consignati Militis, nomen, Patria, & genus publico libro adscribatur,quod idem seruetur in obitu cuiuscumque Militis.

56 Dies, quo aliquis torque maiori donatur sit nobis festiuus, sequenti Hastiludia celebrentur.

57 Maiori Torque insigniti,excepto crimine Maiestatis læsæ,capite non puniantur, sed rei mortis perpetuo carceri dentur, cœteri Carnifici non tradantur,nisi gradu,& habitu priuati.

58 Prędia, & Domus Militiæ nostræ præter quinquaginta Primatibus ad scribenda nemini nostrorum Militum dentur, qui tribus annis maritimam classem,vel terrestria castra non fuerit sequutus.

59 Qui bona Ordinis inconsulto Supremo alienauerit in quadruplum puniatur,& decennio publicis bonis priuetur.

60 Priuatorum bonorum liberalis publico commodo donator,si centum Marcarum auri prætium superauerit,in numerum nostrorum Equitum recipiatur, donatorumque bonorum, vnà cum filijs, & nepotibus vsufructuarius declaretur.

61 Expeditiones, & decreta,nec non leges, & statuta nostræ Militiæ latino tantùm sermone conscribantur; quod si aliquid græcè scriptum fuerit,statim per Magnum Scribam nostrum latinè vertatur.

62 Vices Supremi gerentes in Italia resideant Rauennæ, in Germania, Coloniæ Agrippinæ, in Hispania Valentiæ, in Gallia, Parisijs, in Belgio Antuerpiæ.

b 2. 63 Hic

63 Hic Milites Cruce nostra signare possint, illicò tamen Supremum certiorem reddant.

64 Primates Ordinis nostri à Prouincialibus conuentibus non arceantur, sed omnibus interesse possint.

65 Singulo trimestri conuocetur Byzantij Militaris noster Senatus opportunè iudicaturus.

66 Huic intersint quicumque aderant Torque signati, Prouinciales, Ciuium Primores, nec non veterani Milites.

67 Statutæ fuerunt primæ leges,& celebratæ coram Serenissimo Imperatore Isaacio annuente,& assentiente,auctoritatem, & plenitudinem, potestatis impartiente Byzantij in ædibus Imperialibus,presentibus Quadraginta Primatibus, cœteris verò absentibus, verum Serenissimo Alexio Angelo Comneno promittente pro D. Riccardo Angliæ Rege,& D. Balthassare Misiæ Rege Illustri promittente pro Illustri Rege Gallorum Philippo Angioù, & Magnifico Eracleone Cantacuzeno pro D. Tancredo Guiscardo, & D. Michaele Sebaste promittente pro Illustri Rege Poloniæ Casimiro,& D.Obizzone Athestino promittente pro D. Thoma Alobrogo Comite, & pro Illustri Alphonso Aragoniæ Rege,& D. Ioanne Federico Gonzachio pro D.Alberto Comite Habspurg, & D Philippo Flandriæ pro D.Lazaro Herzocouicchio promittente pro Magnifico Comite Michaele Cataplaste;interfuerunt etiã Priores Ciuitatum Quinquaginta quatuor,nec non D.Guidottus Turrianus Vicarius Rauennæ, ac Milites Cruce signati quadringenti triginta quatuor. Quorum omnium consensu prima fuerunt stabilita, & statuta decimo Kal. Iulij,ab incarnato Verbo MCLXXXX quibus peractis, ac publicatis per me infrascriptum Scribam maiorem, placuit Serenissimo Diuo Cæsari Augusto Isaacio Imperatori nostro, & Supremo scribere propria,& Augustali manu, vt infrà approbamus.

ISAACIVS.

Ego Alexius Sebastes Ordinis, ac Militiæ Constantinopolitanæ S. Georgij maior scriba;

Sergius Quin.

NO-

Nomina verò Prouinciarum.

Prima Misitræ.
2 Barlatæ apud Valacos.
3 Sicionne.
4 Bonæ, siue Zibit in Arabia.
5 Zaratæ in Mauritania.
6 Bossinæ.
7 Orreæ.
8 S. Georgij ad Flumen Nestor.
9 Eracliæ in Macedonia.
10 Amphipolis.
11 Cappadociæ.
12 Cassandriæ.
13 Ascalonæ.
14 Tarsis.
15 Iconij in Licaonia.
16 Antiochiæ apud Syros.
17 Damaschi.
18 Harmezæ.
19 Salenuti in Cilicia.
20 Sidæ.
21 Natoliæ.
22 Mileti.
23 Pergami in Misia.
24 Sinopæ in Galatia.
25 Termæ.
26 Iuliæ Cesareæ.
27 Tingidis in Mauritania.
28 Smirnæ in Ionia.
29 Ephesi.
30 Anciræ.
31 Constantinopolis.
32 Elidos.
33 Argos.
34 Enos.
35 Hierusalem.
36 Theodosiæ in Chersonerso.
37 Odessi apud Bulgaros.
38 Egeæ adud Arcades.
39 Nicopolis.
40 Calcidis, idest Negropontis.
41 Corintij.
42 Engaddæ in Palestina.
43 Bursæ.
44 Neapolis, idest Tripolis Barbar.
45 Mitilinen.
46 Nicomediæ.
47 Appolloniæ.
48 Pergæ in Phamphilia.
49 Hierapolis.
50 Calcedoniæ.

REGVLA MILITARIS
Ordinis Constantiniani S.Georgio dicati.

A Diuo Basilio Magno tradita.

1 In primis deuotè recordari per singulos dies Passionem Domini Nostri Iesu Christi, qui liberauit nos per effusionem sanguinis sui à lapsu primi parentis, & propterea sexta feria ieiunare.
2 Pro fide Christiana, & nostro Romano Imperio pugnare.
3 Ecclesiam Dei, & eius Ministros à Tyrannis grassatoribus liberare.
4 Arma contra inimicos Dei, Ecclesiæ, & Imperij Romani solummodo exercere, & tractare.
5 Opprobria Christi memorari, & ideo iniurias patienter ferre, & modestè viuere.
6 Crucem portare in signum, & Vexillum Christi.
7 Eiusque mortem contra Iudæos, & perfidos vlcisci.
8 Viduas, pupillos, Orphanos, & miserabiles personas in ipsorum necessitatibus tueri, & subuenire.
9 Obedire superiori, neque vagari.
10 Castè viuere, vna contentus vxore.

Et in hoc decalogo tota consistit Christiani Militis Virtus, & salus ad Patriam æternam consequendam.

SERIES AVGVSTA
CÆSARVM OMNIVM,
MAGNORVMQVE MAGISTRORVM
Sacr. Militiæ Angelicæ Aureatæ Conſtantinianæ ſub Regula S. Baſilij, & titulo S. Georgij ex Imperiali Familia Angela Flauia Comnena.

Flauius Conſtantinus Magnus Cęſ. Imperator Auguſtus Supremi Ordinis Inſtitutor.
Conſtantius, Conſtans, & Conſtantinus Imperatores.
Alexius Angelus Flauius I.
Alexius Angelus Flauius II. } A Leone Primo Imperatore confirmati
Michael Angelus Flauius } Magni Magiſtri.
Alexius Angelus Flauius.
Angelus Michael Flauius, Eccleſiæ Driuaſtenſis Conditor.
Michael Angelus Flauius.
Philippus Angelus Flauius, aliàs Baſilius.
Iſaacius Angelus Flauius, qui ſuſceptis tribus filijs, vitam Monaſticam eſt complexus, fuerat Exarca Rauennæ, tandem Patriarca Conſtantinopolitanus.
Alexius Angelus Flauius.
Conſtantinus Angelus Flauius.
Michael Angelus Flauius appellatus Curapolates, &c.
Conſtantinus Angelus Flauius.
Alexius Angelus Flauius.
Nicephorus dictus Argiros Cognomento Cominus, à quo cæteri Comneni.
Iſaacius Angelus Flauius Comnenus Imperator.
Alexius Angelus Flauius Comnenus Imperator.
Andronicus Angelus Flauius Comnenus.
Iſaacius Angelus Flauius Comnenus Imperator Equeſtris Militiæ Reſtaurator.
Alexius Angelus Flauius Comnenus Imperator.
Andreas Alexius Angelus Flauius Comnenus.
Michael Angelus Flauius Comnenus.
Andreas Angelus Flauius Comnenus.
Michael Petrus Angelus Flauius Comnenus dictus Spanus.
Andreas Angelus Flauius Comnenus.

Pe-

Petrus Angelus Flauius Comnenus Fratrem habuit Paulum Archiepi-ſcopum Dyrachij S.R.E. Cardinalem.

Ioannes Demetrius, Andreas, & Hieronymus Fratres Angeli Flauij Co-mneni.

Petrus Angelus Flauius Comnenus.

Ioannes Andreas Angelus Flauius Comnenus.

Angelus Maria Gabriel Angelus Flauius Comnenus de pręſenti Supre-mus Magiſter, &c.

F I N I S.

Eques Crucem osculo veneretur, qua Supremus illum signet, & dicat.

Suscipe hoc Signum in Nomine sanctissimæ Trinitatis, Beatæ Mariæ semper Virginis, & sancti Georgij Martyris in Fidei, & Christiani nominis incrementum; pectori ideò Crucem commendamus, ut tuo tuo sit cordi proximior, & dexterà fortiter dimicans, illam defendas, & defensam toto zelo reverearis; aliàs si pro Cruce decertans justo in bello eris profugus, injustum te Militiæ nostræ Professorem putabimus, & ex decreto habitu spoliaberis, ut Miles indignus, & depravator votorum.

Post hæc Supremus Equitem togà præcingat, ad cujus lævam Crux Ordinis emicet, & dicat.

Suscipe jugum Domini suave, & onus leve, quo non gravari, sed acquiescere animus debet. Te, parentes, & affines piorum posthac operum participes facimus, quæ per universum à nostro Ordine fiunt, & in posterum fient.

Hoc dicto Professo amoris donet osculum, & Sacerdos oret ad Altare.

Suscæpimus misericordiam tuam in medio templi tui.

Recitetur Psal. 47. *Magnus Dominus, & laudabilis nimis in Civitate Dei nostri.*

Iterumque repetatur Antiph. *Suscæpimus, &c.*

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster.

℣. *Salvum fac servum tuum,*

℟. *Deus meus sperantem in te.*

℣. *Mitte ei Domine auxilium de sancto,*

℟. *Et de Syon tuere eum.*

℣. *Nihil proficiat inimicus in eo,*

℟. *Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.*

℣. *Esto ei Domine turris fortitudinis,*

℟. *A facie inimici.*

℣. *Domine exaudi orationem meam,*

℟. *Et clamor meus ad te veniat.*

℣. *Dominus vobiscum,*

℟. *Et cum Spiritu tuo.*

OREMUS.

D*Eus, qui justificas impium, & non vis mortem peccatoris, Majestatem tuam suppliciter deprecamur, ut hunc famulum tuum N. de*

tuâ misericordiâ confidentem cæleſti protegas benignus auxilio, & aſſidua protectione conſerves, ut tibi jugiter ſerviat, & nullis tentationibus à te ſeparetur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

OREMUS.

SVſcipiat te Deus in numerum fidelium, & nos licet indigni te ſuſcipimus in orationes noſtras; concedat tibi Dominus locum benè agendi, voluntatem perſeverandi, & gratiam ad æternæ vitæ beatitudinem fælicicer perveniendi; & ſicut nos charitas fraternitatis junxit in terris, ita Divina pietas, quæ dilectionis auxiliatrix exiſtit, cum ſuis fidelibus te conjungere dignetur in Cælis, præſtante Domino noſtro Ieſu Chriſto, qui cum Patre, & Spiritu ſancto vivit, & regnat in ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.

DE VOTIS.

CAPUT VIII.

CUm tria ſint vota, quibus noſter deditur Eques, Obedientia nempè, Charitas, & Caſtitas ſaltem conjugalis, non erit abs re aliqua de ſingulis breviter explicare, ut magis illa clareſcant, in quæ totum enitatur Militis ſtudium.

Obedientia Deo, Fidei, & Pontifici quoad ſpirituale debetur; quoad ſæculare autem Militem Principi, Supremo, & Vicarijs devincit. Horum juſſis Equites noſtri non adverſentur, ſed velint per exteriora obſequia internæ humilitatis virtutem dignoſci.

Charitas, quia Dei eſt donum, nos Deo aſsimilat, unde vulgatum illud, Homo Homini Deus. Hac, quæ etiam ignis Spiritus ſancti dicitur, tum omnes, tum præcipuè Equites noſtri conflagrent, & vel ſanguinis offerant pretium in Chriſtianæ Religionis honorem.

Enixo opere fidelium, & regionum redemptionem curent, quæ tyrannicâ infidelium ſervitute opprimuntur.

Quamvis non petiti diſcordias ſedent maximè inter affines, & familiares.

Si rixæ inter conquites noſtros inſurgant, taliter Provincialis ſe gerat, ut offenſor offenſo ſatisfaciens illicò pacem componat: ſi adhuc jurgioſæ enutriantur opiniones, Majori Conſilio, aut Supremo reſcribat,

bat, à quo, quod æquius consultum sit, decernatur. Si quis è contra decisivum Provincialis decretum vix ferendū putaret, ad Consilium, sivè ad Magnum Ordinis Magistrum recurrat; pacis interim non prorogetur conclusio, ne induciarum tempore rixæ foveantur, & indurentur.

Si alterius, & alterius Provinciæ Milites civilibus discrepent quæstionibus, Provinciales ad compositionem conveniant, & discordes ipsi aut tertium Provincialem convocent, aut Supremi sententiam attendant.

Controversias privati Equitis cum Provinciali Consilium judicet, quod ideò coram primo Cosiliario cogatur.

Studium, & vires Catholicorum Principum concordiæ, & pacifico Christianæ Fidei incremento erogent Milites nostri, bellorumque scintillas extinguant (si datur) priusquam erumpant incendia.

Mutuus sit amor inter Coequites, & Ordinis nostri consocios; alter alterius onera portet; in quemlibet Equitem illata injuria in omnes illata habeatur, si que communis injuria, & communis sit justæ ardor ultionis.

Commilitores nostri Seniores præsertim ad Militaria Tyrones instituant, in quibus tum gloriæ stimulo, tum exercitatione vigescat virtus.

Si annonæ difficultas immineat, necessaria quæque nostri Commilites ab exteris Regionibus & sibi, & fratribus colligant.

Si luem, bellum, vel maximum quodpiam malum grave alicui Provinciæ, aut urbi infortunium minitari præsenserint, loci Principem moneant, ut tempestivè prævisis opportunè provideat.

Quoslibet humiles, & justâ prece implorantes manum erigant Milites nostri. Viduarum maximè, & pupillorum se spontè tutores, & patronos toto ingenio, & fide pollicitentur, per hoc enim, quod mandatum Dei est, & toties sacris commissum paginis, Ordinis nostri fœlicitatem speramus.

Infirmos, & vinculis constrictos visitent, solamen ferant, & opem; pro captivis procurent, non ut pœnas adimant, sed ut minuant; fœdifragos, proditores, & perduelles destituant, ni fortè constet injuriâ fuisse criminis accersitos.

Castitatis virtus & nobiliore spiritu ditat animum, & erectis viribus hominem roborat; hæc autem pari zelo conjugalis saltem servanda; possint & viduas in uxores ducere, & secundas, immò ulteriores adire nuptias Equites nostri, Supremi attamen nutum reposcendo, non quia

ab illius assensu convalidetur matrimonium, sed ut pœnam effugiant, in quam inirent uti professæ repugnates obedientiæ. Si autem aliquo turbati impedimento id Supremo non adnunciaverint, ut primum possint, adnuncient addentes causam silentij.

QUIBUS NOSTER EQUES TENEATVR.

CAPUT IX.

HOnos ab onere dicitur, utpote qui non gloriam modo, sed & onera confert. Crux porrò Militum pectori adnexa avorum publicè nobilitatem testatur, sed dum nomen ornat, animum onerat. Huic se promittat Militiæ, qui vitæ studet integritati, qui religioso potius virtutis studio percitus, quam spe dignitatum allicitus præcipuam dotem censeat ipsammet Crucem, absitque in alio, quam in Cruce Domini nostri Iesu Christi gloriari. Illam Imperatorum pijsimus Constantinus noster adeò est veneratus, & coluit, ut non vestibus, non armis tantum insculptam, sed assiduâ, & humili dexterâ portaret jactans illam *Gloriam esse sui, & exercitus*. Tale tanti Moderatoris exemplum sectentur Equites, Crucisque signum ita perferant, ut ab omnibus palam conspiciatur (ni infidelium peragrent plagas, ubi vitæ vereantur periculum) idemque in armis imprimant, & delineent ut munimen, & ornamentum.

Quotidiè sanctæ Crucis Officium percurrant, vel saltem quinquies Dominicalem Orationem, & toties Salutationem Angelicam repetendo quinque Christi plagas memorent, & stigmata sancti Francisci. Horarias Virginis preces adjungere non sit lex, sed laus devotæ pietatis. Manè surrecti dum Crucem suscipiunt, hæc dicant.

Per signum sanctæ Crucis ab inimicis nostris libera nos Deus noster, Iesus, Crux, & Maria, sint mihi salus, via, & custodia.

Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deportari videntes aperto capite, pedestres & devoti concomitentur, ni eo tempore gravis negotij urgeat expeditio.

Dies Equitum pietati celebriores sint dies sacri Assumptioni Beatæ Virginis, ejusdem Nativitati, Divo Geogio, Inventioni sanctæ Crucis, ejusdem Exaltationi, Apparitioni S. Michaelis, ejusdem Dedicationi, & Divo Franciseo.

Hæc

Hæc ſint, quibus noſter Eques pro ſpiritualibus exercitijs tenetur, præter ea, quæ ſunt Chriſti, & Eccleſiæ præcepta. Ad alia, quæ majorem in ipſo religionem indicare poſſint, non cogimus lege, ſed charitate adhortamur; hæc autem ſint, Sacramenta, Eccleſias frequentare, Sacra, Conciones audire, jejunijs nutrire mentem, pio opere otium conterere.

Nullus Equitum ſub extraneum vexillum accurrat, ni à Supremo facultatem impetraverit, quam quidem ipſe impertietur, ſi juſta arma ſit ſtricturus Eques, & ni Religio aut terrâ, aut mari exercitum inſtruat, aut claſſem. Si verò naturalis Principis juſſu arma capeſſere debeat, Supremi non petat aſſenſum, etiamſi pro Militia noſtra decertandum ei foret; ptimus enim honor Principi, ſecundus Supremo debetur.

Dum Supremus, aut in Ordinis, aut in Catholici Principis opem, militarem parat expeditionem, quilibet Equites & profeſſione & ætate ad bellum idonei conveniant, ni quinquageſimum vivant annum, aut aliâ de causâ legitimè judicentur inepti. Qui autem ultrò à bellorum incommodis ſe velint adimere, binos conducant proprio ære gregarios milites, alterum qui equeſtribus, alterum qui pedeſtribus armis miſceatur.

Arma quicunque Miles equeſtri requiſita officio ubique habeat, quæ, & Equum vendere nefas putet.

Nemo inter Equites ſe pro alio det vadem abſque expreſſo Supremi conſenſu.

DE CRIMINIBUS
ET DE POENIS.

CAPUT X.

Duo Regnorum numina dixere aliqui eſſe præmium, & pœnam, & ſanè nec Principis majeſtas, nec moderationis regula duraret, ni pœnarum minis terrerentur vitia, & præmiorum illecebris amor attraheretur virtutis; de pœnis ideò.

Hic attamen præſciendum, nullam contrà Equitem proponendam eſſe accuſationem, ni privata, & fraterna præcedat correctio; crimen dein coram teſtibus notificetur, quorum dictis, & jurijurando danda ſit fides. Hæretici, & proditores nulla prævià correctione accuſentur; qui illos criminari nolit, graviter arbitrio noſtro puniatur.

Hæreſi inquinatus noſtram puritatis veſtem deponat, dein Apoſtolicorum Præſidum pateat ſententiæ.

 Qui

Qui summi Pontificis, Sacri Romani Imperij, Protectorum nostrorum, naturalis Principis, sivè etiam Supremi majestatem violaverit, eâdem pœnâ mulctetur.

Fur, Grassator, Perjurus, Sacrilegus, Explorator, & Accusator iniquus Equitum nomina amittant, & insignia.

Execratores in Deum, & Deiparam quoties peccaverint, toties majorem dent pœnam; nec punitionem evitabit, qui vel levibus contumelijs Coequiti maledicet; qui famam aut falsa evulgans, aut vera inprepans dilaniabit; & qui à verbis ad verbera transiens Equitem percutiet, & feriet.

Qui verò data opera, aut proditoriè Equitem occidet, à cœterorum consortio exul aberret, & quæcunque pro illo seu ipsius Supremi fiat imbecillis auctoritas.

Concubinarius pluries monitus, & in omissione insistens; inobediens Supremo, & superioribus ter accusatus; qui viduarum, & pupillorum preces non exaudiverit, & miseros ab infortunijs non levaverit, juratis infesti votis perjurorum pœna afficiantur.

Qui hæreticas deprædicantem doctrinas, aut blasphemias in Cælum evibrantem audiret, corrigat, objurget, & puniat; sit reus, qui hoc neglexerit.

Fœneratores Equitum nostrorum integritatem non corrumpant, longè sint; qui in turpe hoc inciderit turpiter eijciatur; nec non & is, qui equestris nominis amplitudinem vili ministerico despiciat.

Qui demum quoquo modo de nostrorum institutorum tramite declinabit, pedem in pœnas offendet: ad quid leges, ni observentur, ideò leges dictæ, quia ligant. Hæc pauca de ijs, quæ sibi pœnas lacessunt: multa idcircò omissa, quia committenda non credimus.

DE RITU PRIVATIONIS HABITVS.

CAPUT XI.

Qui generis nobilitatem protrahunt, nobilem illam excolunt indolem, quæ ipsos ad egregia excitat; & à deterioribus arcet, nec unquam à se ipsis degenerantes toto studio, & benè gestis curant Avorum famam extendere. Cum autem tales prorsus ij sint habendi, qui à puritate morum, & famæ Angelici vocantur Milites, vix opinari licet, talia esse perpetraturos crimina, quæ tantam sibi vindicent pœnam.

Si

Si tamen casus adveniat, qui absit, debeat Supremus id superiori Consilio aperire, in quod vocetur reus, & concedatur proprias in contrarium rationes adducere; quod si facinus spontè fatebitur, & humilis veniam petet, Supremo indulgente, poterit ei crimen ignosci; sin illud occultare contendet, quod aliundè satis, planéque sit notum, talem in illum sententiam dici jubebit.

Quiâ honorifico Crucis signo, & habitu Militiæ nostræ indignum tua te clarant demerita, quo modo egregia de te spes ad equestrem dignitatem te sustulit, sic imparia acta te ab eâdem detrudunt in cæterorum exemplar, in bonorum solamen, & pravorum terrorem.

Sententiâ latâ togam ab illo Eques diripiet, dicetque in illum.

Honoris à te hanc vestem aufero, sub qua laudabiliter non vixisti.

Absente reo post debitas citationes equestris toga spectabili è loco pendeat, quæ post edictam sententiam furiosè abstrahatur.

DE RITU RESTITUTIONIS
EIVSDEM HABITVS.

CAPUT XII.

FAs sit Militi primæ morum innocentiæ restituto Militiæ habitum repetere, & solo Supremi placito in Militum albo rescribi, si tamen debitas luerit anteacto crimini pœnas.

Coacto Consilio, & sedente Supremo incedat restituendus atratâ involutus veste manu cereum, collo sericam funem gerens, taliquæ exteriori formâ, quæ animi mœrorem interpretetur intrinsecum; se ad Supremi pedes proijciat, supplex deprecetur, habitum reposcat.

Supremus ad illum hæc habeat.

Te meritò in omissorum pœnam habitu Militiæ nostræ expoliavimus, quo tamen te denuò amictum volumus sperantes veterem exuentem novum cum illo hominem esse induturum. Deum lauda beneficum, illiusque obsecra manum in constantem tuæ vitæ custodiam.

Lugubrem amictum abijciat Eques, & togâ illum Supremus revestiat dicens

Tolle iterum jugum Domini leve, & salutare.

Adstantibus dein, & Coequitibus.

Vobis utique (dicat) *fratribus & dilectis filijs N. Crucis honori restitutum restituo; eum vos sic excipite, ut Evangelicus Pater excœpit filium,*

filium, qui de rectâ semitâ per obliquos calles fuerat vagatus; nemo ipsum criminis arguat, ne dum gratiâ gaudet, pœnâ mæreat.

Eques suo loco sedeat, & cantet Chorus.

Te Deum laudamus, &c.

DE SACERDOTIBUS.

CAPUT XIII.

HI quidem inermes, sed maximum sunt robur Militiæ; laborant manu in campo Milites, fortius isti, dum in templo labio orant, laborant. Istorum sit igitur, assiduo precum feruore Deum exercituum invocare propitium, ut eâdem horâ & visibilibus armis, & spiritualibus jaculis Crucis dissipentur hostes, & Commilitones nostri cœlestibus septi præsidijs ita pugnent, ut Cælo vincant.

Sacerdotes (ni velint) Auorum imagines demonstrare non curamus, maximum namque nobilitatis est specimen ipse Ordo Sacerdotalis.

Horum promotionis ritus idem sit, qui aliorum Equitum, ipsis attamen militaria arma non dentur, & dum Supremus nostræ Religionis togâ ipsos amicit, hæc dicat.

Esto Divinus Miles, fidelis, & Deo devotus.

Duo tantum solemniter vota profiteantur, Obedientiam scilicet, & Charitatem, Castitati enim se jam devoverunt.

Hi fructuum Donationum possunt fieri participes, Consilijs tum belli, tum pacis interesse, & Senatorio ordine recenseri.

Hic porrò incongruum referre non sit, quid de Constantino scriptum videmus, ut edificant nostri Commilites, qualis, & quantus honor in Sacerdotes sit exhibendus; noluit Imperator ille de Episcopis in Niceno Consilio judicare, qui inter se jurgia ad illum detulerant, accusationum immò libellos non relegens jussit exuri ad illos asserens *Vos nobis à Deo dati estis Dij, & conveniens non est, ut homo judicet Deos, sed ille solus, de quo scribitur, Deus stetit in Synagogâ Deorum*; adeò tanto viro nomen Sacerdotum fuit grande, adeóque nobis sit sacrum.

DE

DE COLLEGIIS.

CAPUT XIV.

A Jove principium : omnia itâ ordinata ſunt à naturâ , ut è Cælo originem ducant; Divina illa erunt moderamina, quæ in Deum tendunt, à quo primario reguntur; cujuſcunque ſocietatis civilis eſt fundamen religio, tum noſtræ præſertim Reipublicæ, quæ religioſa in ſe dicitur.

In unaquaque Provinciâ extruendum ſit templum, in quo Sacrum quotidiè habeatur ad Sacræ Romanæ Eccleſiæ exaltationem, ad Catholicorum concordiam, ad noſtri Ordinis fœlicitatem, & ad ſummi Pontificis, Imperatoris, Protectorum noſtrorum, Magnique Magiſtri invocandam ſalutem.

Hæc templa uni ſaltem Rectori commendentur, qui noſtrâ ſit Cruce ſignatus; ſin plures ſint Sacerdotes, recitent iſti Canonicas horas, Rectoris obſequantur mandato, & vivant vitam ad religionem, & exemplar.

Collegij Primarius Novitios Equites Chriſtianis inſtruat doctrinis, Sacerdotes enim ſic dicti, quaſi Sacra docentes.

Duo in menſem ſacrificia Deo offerantur in defunctorum Coequitum, & Benefactorum ſuffragium.

Feſtis ſuprà citatis diebus togati quicunque Milites in dictis templis ſacris adſtent, & Veſperis.

Quò uſque autem hæc inſtituantur Collegia, ad hæc ritè perficienda notiora eligantur templa, in quæ Equites noſtri concurrant.

DE DONATORIBUS.

CAPUT XV.

Donatores ij ſunt, qui à vilibus adborrentes, & ad vitæ honeſtatem compoſiti, piâ liberalitate commoti bona libera, nec ulli gravamini obnoxia Ordini noſtro elargiuntur. Ijs haud præſcribitur nobilitatis edere approbationes, quærere enim ſufficit, an vitâ ſint innocui, & mercaturam oderint, præterquam in ijs urbibus, in quibus de inſtituto nobiles cum mercatoribus commiſcentur.

Donatio bonorum de more contrahatur, aliquo ex nostris Equitibus stipulante; eâdenque donatione firmatâ coràm Iudice, ut fieri solet, illicò Eques pedem pro nobis ponat in bonis, deque his cunctis actibus publicum roget Notarium.

Donator postea nostrâ Cruce donabitur, qui supplicibus literis petet sibi, & successoribus usum, & fructum bonorum. Hisce literis nostrum adijcietur decretum, seu rescriptum, & Eques addicetur, qui fructuum concessionem publicâ exaret scripturâ. Fructus ergo Donatoribus, & maribus in perpetuum descendentibus, & legitimis successoribus concedentur, in quorum obitum succedet fœmina postremò defuncto proximior, quæ sola ætatis suæ curriculo in usum, & fructum habendum vocabitur. Hujus post mortem fructus cum proprietate consolidetur, & ipso jure, & facto utile dominium directo adjungatur nullâ requisitâ declaratione, vel definitivâ, seu interloquutoriâ sententiâ.

Hæc autem fructuum concessio non una esse intelligitur, sed tot iteratæ, quot erunt anni, quibus ipse Donator, & successores fructibus perfruentur; volumus enim nec ipsos, nec creditores fructuum nisi annuam portionem consequi posse. Si quis autem istorum aliquid contrà scriptas leges moliri non pertimuerit, illicò pars, vel totus fructuum usus in filios, aut successores transmittatur.

Donatores aliarum etiam Donationum fructum capere poterunt, si tamen equestrem censum in Ærarium contulerint, ut cæteri Equites.

Possint etiam (si velint) generis illusttem antiquitatem declarare. Similiter & ij, qui jam se Militiæ nostræ sacraverint, eodem Donatorum nobilium nomine appellari possint, si piè nostræ Reip. donent.

Donatores quamvis non petiti provinciale ingrediantur Consilium, ubi vocis activæ, & passivæ sint compotes.

DE INQUISITORIBUS PROVINCIARIUM.

CAPUT XVI.

Ex subditorum innocentiâ Reipublicæ emanat fœlicitas: cum autem nemo sine crimine vivât, superiorum sit munus inferiores regere, & corrigere, idque quam maximè solliciti curent, in quo propria laus, & commune bonum consistit.

Supremus itaque singulo triennio duo, vel unum saltem probatæ

vitæ Equitem in unamquamque invisendam Provinciam Inquisitorem constituat, qui de vitâ, & moribus Provincialium Equitum sedulò quærat; leves culpas ex voluntate puniat, & gravia crimina ad Provincialia Comitia deferat, quæ inquisitionibus perhabitis denunciabuntur.

Horum inquisitio in singulis conventibus ad biduum se extendat, quo spirante spiret Inquisitoris auctoritas.

DE COMITIIS.

CAPUT XVII.

Singulo quinquennio, aut sæpius, si Supremo videbitur, Centuriata Comitia indicantur, Centuriata ideo dicta, quia in ea quinquaginta Provinciarum Præsules, & totidem socij Equites ab unoquoque Provinciali Consilio selecti conveniunt. In his autem ea digerentur omnia, quæ ad universale totius Ordinis, & ad rectum, & singulare Provinciarum moderamen spectabunt.

Ad hæc ij quoque accedere poterunt, qui vel à Torquatis, vel ab eorum Vicarijs, vel à Consilijs, vel à quocunque Equite injuriam fuerint perpessi; nec non & ij, qui aliquid Religionis bono proponendum animadverterint.

Hæc Comitia prævio sex mensium spatio Provinciarum moderatoribus Supremus indicet, diem, & locum eijsdem statutum.

Biduò ante Convenrus diem nemo locum adeat Comitiorum.

Qui legitimis de causis in provinciali Consilio judicandis ijs adesse nequibit, aliquem in sui vicem substituat, sivè sit Eques, sivè non, dummodo stirpe clareat. Qui autem cousultò ad ea congredi nolit, ad nutum Consilij pecuniariam mulctam persolvat.

Antèquam claudantur Comitia, solemniter celebrandum sit Sacrum sancti Spiritus cum commemoratione B.V., & Divi Georgij, inde equestri habitu expoliti pergant omnes ad Comitiorum aulam, interimque cantetur hym: *Veni Creator Spiritus*, *&c.*

Unusquisque proprio loco consideat, & circa ea, quæ vel à Supremo, vel à Provinciæ Præsule in Senatum referantur, gradatim, qui velit, suos enucleet seusus, votorumque pluralitate decernatur, ni Supremi decidat auctoritas.

Eundem ritum servent in omnibus Provincialia Comitia, quæ singulo saltem cocant triennio. Ij omnes in ea concurrant Equites,

qui à Præſule convocentur, ibique res ſit de Provinciæ regimine.

Acta ad Supremum noſtrum Conſilium transferantur, ut indè robur habeant, & firmitatem.

Provincialem Synodum Torquati (utcunque libet) inire poſſint, ibique locum habere dicendi.

Si autem utile duxerimus univerſale Concilium cogere, ſex prævijs menſibus Provinciarum Primarijs erit ſignificandum, qui opportunè id poſſint cunctis nunciare Coequitibus.

Dum vel in Centuriatis, vel in Provincialibus Comitijs privati Equitis cauſa diſcutietur, hic uſque ad decretum excludatur.

Qui arcana Conſilij in vulgus ferre non verebitur, de Equitum numero obliteretur.

Comitijs uno, aut multiplici congreſſu ſolutis, dicatur *Te Deum &c.* dein Pſal: *De profundis, &c.* cum precibus *Fidelium Deus, &c. Deus veniæ largitor, &c.*

DE VARIIS DIGNITATIBUS NOSTRI ORDINIS.

CAPUT XVIII.

Supremus ad clavum Reipublicæ ſiſtit, de quo jam ſatis.

Magnus Ordinis Præfectus Supremi locum tenet, cui, quæ major Supremo libebit, auctoritas mutuabitur.

Inquiſitor Generalis totâ ſciſcitatur ſedulitate, ne à quopiam leges noſtræ abrogentur.

Primus Supremi Conſiliarius de ijs, quæ in Comitijs tractantur, primus verba facit poſt ipſum Snpremum.

Magnus Ordinis Cancellarius è conſpectu Supremi in Conſilijs ſolus ſedet, ultimus ſententiam profert, decreta ſcribit, legit, & in codicem refert; hic de ſcripturis curam gerit, & cujuslibet Grapharij, Scribæ, Notarij, & Cancellarij provincialis etiam eſt judex.

Mareſcallus navalium, & campeſtrium copiarum eſt imperator, proprio ingenio Equitum convocat cœtum ad militaria conſulenda, exercitum cogit, luſtrat, & Comitiſtabili, ſivè Admirali committit; Supremoque aſſentiente, eum, qui ipſi prius libet, Ordinis Labaro geſtando præficit Anteſignanum.

Comes ſtabilis pedeſtrium, & equeſtrium gentium eſt ductor;

Ad-

Admiralis autem classium maritimarum.

Admirali præeat Comes stabilis, si pugna acrius disputetur in campo, & è contra; si & terrâ, & mari æqualiter confligendum, Supremus de illorum loco decernat.

Hæ tres militares dignitates, si Comitijs adsint, post Magnum Ordinis Præfectum occupent locum.

Hi autem omnes Torquati sint, & perpetuum ipsorum sit munus. Possint ipsi, quemadmodum & cœteri omnes Provinciarum Præsides, sex servientes Milites promovere, de quorum promotione ad Supremum rescribant.

Tribuni, cujus est lites Equitum componere, Quæstorum, qui pecuniam administrant, & Consulnm quinque (præter jam dictum) biennalia sint munera.

Cui datum est esse à secretis sedeat loco ab alijs semoto, vocem non habeat, scripturas, & literas pangat.

Economus, qui impensis dat modum, Consilium non ingreditur, nisi de ijs agatur, quæ ad illius officium attineant, ejusque potestas duret, quoad velit Supremus.

Hæ præcipuæ sunt dignitates, quæ supremum implent Consilium, ad cujus normam quodlibet Provinciale Consilium erit constituendum.

His autem omnibus concedatur unum, & plures in sui vicem subrogare, ubicunque ipsis interesse non detur.

QUI EQUITES EQUITIBUS PRÆCEDANT.

CAPUT XIX.

Ex Equitibus nostris præcedant Torquati nobilibus Donatoribus, hi Equitibus Justitiæ, isti cæteris Donatoribus, hi Gratiosis, & Gratiosi Inservientibus. Horum autem unusquisqne tum in vijs, tum in Ecclesijs primum locum Sacerdotibus cedat.

In Comitijs priores sedeant Optimates, secundo loco Sacerdotes, tertio Donatores nobiles, quarto Equites Justitiæ, quinto Donatores, postremo Gratiosi.

Singuli Equites ex singulis classibus, dum de præcedendo quæritur, propriæ promotionis tempus respiciant (ni tamen aliquâ Ordinis dignitate præcellant) sique eâdem die fuere promoti, semper veneranda senectus.

Quamvis autem hæc nostra Religio prima sit, quæ Crucis cælestis signo fuerit præmunita, jactans è cælo originem, & institutionem à maximo Imperatorum; strictè mandamus, neminem ex nostris Equitibus de Ordinis ipsius præeminentiâ ne quidem verbis differere: Quod si in discrimen adductum senserit aut proprium, aut universalem Religio- honorem, justo tutamini se accingere decorum erit.

DE BONIS.

CAPUT XX.

ECclesiasticis Ordinis nostri pensionibus soli Sacerdotes lætentur Equites. Provinciarum Moderatores eos ad vacuam curam ineundam admovebunt, quos idoneos agnoverint, & Supremi erit illos approbare, quos aptiores judicaverit.

Quicunque ex nostris Equitibus etiamsi clericus, qui Religionis bona ab alio quam à Supremo impetrare perquirat, ipso jure habeatur tanquam non Eques.

Qui ejusdem nostræ Religionis bona alienare tentaverit (Supremi, aut universalis Consilij decreto non annuente) & ipse à societate nostra alienetur.

Alienationibus autem nequidem Provinciale Consilium assentiatur, possit attamen donata bona annuo censui obligare tempore viginti, & quinque annorum statuto, quo absumpto absolvantur, nec obligentur nisi post decem annorum decursum.

Alienationes quoque putamus locationes plusquam per annum, ni Primarij pateat assensus, qui easdem per quinquennium possit dimittere.

Qui autem Equites hujusmodi iniquos contractus detegent, usum, & fructum alienatorum bonorum, quoad vixerint, consequentur.

DE TESTAMENTO MILITIS NOSTRI.

CAPUT XXI.

QUi sub nostro militavit vexillo, & se non modo honoribus præclarum, sed & privilegijs stipatum agnovit, quem gratum ani-

mi ſenſum in eandem Religionem noſtram coluit,ultimâ, ſaltem die adventante perhibeat, aliquid vel tenue ipſi Militiæ legando. Quod ſi omiſetit, aut ab inteſtato deceſſerit, illius bona ad centum aureos teneantur, de quo Solemnis ſtipulatio profeſsionis die contrahatur.

DE ARCHIVIO, ET ÆRARIO.

CAPUT Vltimum.

TAbularium, ſivè Archivium conſtrui tuto in loco mandamus, cujus binæ ſint claves,altera penes Supremum, altera penes Provinciæ Primarium; in hoc autem, libri omnes, qui redditus, donationes, expeditiones, exemplaria, publicas ſcripturas, privilegia, & ſimilia quæque continent, cuſtodiantur.

In eodem Militiæ Theſaurus ſervetur publicis egeſtatibus impendendus, cui duo Quæſtores, ſeu Theſaurarij invigilent, qui, quoties Supremo libebit, adminiſtrationis rationem reddere debeant.

Et in unaquaque Provincia ſingulare ſit Tabularium, cujus cuſtos ſit ipſe Provinciæ Præſul, vel Cancellarius; in hoc autem ſcripturæ, & provincialia decreta reponantur, quorum omnium exemplaria in ſupremum Archivium ſint aſportanda.

COROLLARIUM.

HÆc compendiaria decreta, quæ religioſis viris mandantur in Dei honorem, in Chriſtianæ Fidei incrementum, & rectam noſtri Ordinis moderationem ex antiquiſsimis ejuſdem Militiæ noſtræ conſtitutionibus deprompta nulli Equitum liceat mutare, corrigere, aut quovis vel levi modo confringere, præterquam ipſi Supremo, cui tanquam Ordinis Principi quidquid placet, legis ſortitur vigorem. Ne autem prolixo legum codice legentium oculos terreamus, & animos, hæc pauca ſufficiant, ingenuos enim viros alloquimur, qui prius jura exequi volunt, quam noſcere. In jis, quæ parvo in hoc volumine expreſſa non fuere, & quorum penitus explanatio non conſtat, vel inveteratam conſuetudinem ſequantur, quæ legis non ſcriptæ vim habet, vel noſtram, aut Conſilij noſtri ſententiam exquirant.

Harum obſervantiam conſtitutionum etiam atque etiam enixè precamur,

camur, ea enim non præcipimus, quæ ſint extra ſphæram honorificæ laudis. Delinquentibus ſalutarem minamur pœnam, peccatum attamen gravius non facimus, quam à Sacrâ Romanâ Eccleſiâ fuerit præſcriptum.

Quæ omnia viſa, lecta, & maturè perſpecta edici curavimus Monachij die duodecima Julij, Anno ſalutis Milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo nono, Ordinis Milleſimo tercenteſimo ſexageſimo ſecundo, Magiſtratus verò noſtri trigeſimo quinto.

Angelus Maria Mag.s Mag.r

L. ✠ S.

De mandato Principis, & Magni Magiſtri Ego Comes Germanicus Bertuci Eques Magnæ Crucis, Ordinis Conſiliarius, in Provinciâ Carnorum Nobilis Juriſdicens, & Feudatarius, Mathematicarum artium Profeſſor, &c.

Joan. Franciſcus Diani à Secretis Ordinis, & Juriſconſultus.

MONITORIVM

Illustrissimi, & Reuerendissimi Domini

AVDITORIS CAMERAE

Ad fauorem Illustrissimi, & Excellentissimi Domini ANGELI MARIÆ ANGELI FLAVII COMNENI Principis Macedoniæ, ac Magni Magistri Militiæ Aureatæ Angelicæ Aulæ Constantinianæ, sub titulo Sancti Georgij, & quorumcumque Militum, super obseruatione suorum Priuilegiorum.

PALVTIVS PALVTIVS ALBERTONIVS
Protonotarius Apostolicus vtriusque Signaturæ.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI PAPÆ REFERENDARIVS, Nec non Curiæ Causarũ Cameræ Apostolicæ, Generalis Auditorũ, Romanæque Curiæ Iudex Ordinarius, Sententiarum quoquè, & Censurarum tam in eadem Romana Curia, quam extrà eam latarum, & litterarum Apostolicarum quarumcumque vniuersalis, & merus executor, ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Papa specialiter electus, & deputatus.

VNiuersis, & singulis Reuerendiss. Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Thesaurarijs, Sacristis, tam Cathedralium, quam Collegiatarum Ecclesiarum Canonicis, Parochialiumq; Rectoribus, Plebanis, Vice plebanis Curatis, vel non Curatis, ceterisq; Presbiteris, & Clericis, Notarijs, & Tabellionibus quibuscumq;, illique, vel illis, cui, vel quibus præsentes nostræ litteræ peruenerint, seù aliàs quomodolibet præsentabuntur. SALVTEM in Domino, & nostris huiusmodi, immo verius Apostolicis firmiter obedire mandatis. NOVERITIS Nuper coram Nobis proparte, & ad instantiam Illustrissimi, & Excellentissimi Domini ANGELI MARIÆ ANGEL FLAVII COMNENI, Macedoniæ, & Moldauiæ Principis, & Driuasti, & Dirrachij Comitis, ex Claris Imperatoribus Flauiorum Augustorum Romanorum, moxq;Constantinopolitanorum orti Natalibus, tamquam in gradu ab eis descendente existentis, & Sacræ Militiæ, seù Religionis Aureatæ Constantinianæ sub Regula Beati Basilij, ac titulo Sancti Georgij, Magni Magistri principalis, comparitum, & expositum fuisse,

fuiſſe, quod dicta Sua Excellentiſsima Familia à diuerſis ſummis Pontificibus decorata fuerit quamplurimis gratijs, & priuilegijs, prout etiam dicta Militia, & præcipue à felicis recordationis Paulo Papa tertio ratificationis priuilegiorum alias ab Imperatoribus, & Regibus Familiæ Angelæ Flauiæ Comnenæ conceſſorum, nempe Milites, ſeù Aureatos Equites, Comites, Barones cum hæredibus ſuis in perpetuum, ac Notarios, Tabelliones, & Iudices ordinarios, nec non Doctores in quibuſcumquè facultatibus creandi, & faciendi, Poetaſque laureandi, & de Iure, vel de facto Infamatos abſoluendi, ac omnes, & quoſcumquè Spurios, Manſeres, Inceſtuoſos, Baſtardos, & alios quotcumquè ex quocumquè illicito, & damnato Coitu procreatos, & procreandos copulatiue, & diſiunctiue legitimandi, aliaſquè facultates exercendi, & per Caliſtum Tertium, Piũ Secundum, & Sixtum Quartum aliàs ratificatorum ad inſtantiam Pauli Angeli, & Andreæ etiam Angeli Fratrum Canonicorum Eccleſiæ Driuaſtenſis, prout dicitur ex ſuis litteris Apoſtolicis ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo octauo, Kal: Maij, Pontificatus anno ſexto; Item confirmationis Priuilegiorum, prout quoquè ex alijs litteris Apoſtolicis ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quinto, vndecimo Kal. Decembris, Pontificatus anno decimo octauo, & à Paulo Papa Quarto ratificationis eorundem Priuilegiorum, prout ex Bulla ſub datum Romæ milleſimo quingenteſimo quinquageſimo Sexto, Septimo, idus Nouembris, Pontificatus anno ſecundo; prout etiam ex alia Bulla ſub datum anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo nono, tertio idus Aprilis, Pontificatus anno quarto; & ex alijs litteris Apoſtolicis Pij Quarti anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quinto, Kal: Maij, Pontificatus anno primo; ratificationis eorumdem priuilegiorum. Nemini liceat dictum Excellentiſſimum Dominum inſtantem, & alios de dicta Excellentiſſima Sua Familia, ac Militiam prædictam perturbare, moleſtare, inquietare, & impedire ſuper prędictis priuilegijs, gratijs, indultis, immunitatibus, & exemptionibus, vt ſupra conceſſis, ac fruitione, & vſu illorum. Nihilominus non nulli in exequutione præſentium nominandi, & cognominandi, neſcitur quo iure ſuffulti, ſeſe iactarunt, & iactant velle eumdẽ Excellentiſſimum Dominum Inſtantem ſuper præmiſſis inquietare. Quo circa de opportuno Iuris remedio inſtanter, & debitè requiſiti; Nos igitur PALVTIVS PALVTIVS ALBERTONIVS Iudex, & Auditor prædictus attendentes petitionem, & requiſitionem

tionem huiusmodi esse Iustam rationiquè Consonam, quodquè iusta, & honesta petenti non est denegandus assensus. Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seù receptis præsentibus, & post quam præsentium vigore fueritis requisiti, seù alter vestrum fuerit requisitus ex parte nostra, immò verius Apostolica Auctoritate Moneatis, & requiratis, primo, secundo, tertio, & peremptorio termino, prout nos per præsentes requirimus, & monemus omnes, & singulos in executione præsentium nominandos, & cognominandos, quatenus infrà sex dierum spatium, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos dies duos pro tertio vltimo, & peremptorio termino, atquè Canonica monitione assignamus, & vos assignetis eisdem, sub mille ducatorum auri in auro Reuerendæ Cameræ Apostolicæ applicandorum, & pro illis mandati executiui, & in Iuris Subsidium excommunicationis, alijsquè Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pęnis, debeant, & ipsorum quilibet debeat à prædictis molestijs, perturbationibus, & impedimentis dicto Excellentissimo Domino Instanti, eiusquè Familiæ, & Militiæ prædictæ in partibus illatis, vel inferendis, aut inferri comminatis, à dandisquè, & inferendis quomodolibet infuturum pęnitus, & cessasse, destitisse, & sese pęnitus abstinuisse; Ipsumquè Excellentissimum Dominum instantem, familiamque suam, & Militiam præfatam in pacifica, & quieta possessione prædictorum priuilegiorum manutenuisse, defendisse, & conseruasse, prædictasquè Bullas, & litteras Apostolicas debitæ, & totali executioni demandasse, & suos plenarios effectus sortiri fecisse, illisquè totaliter, & ad vnguem paruisse, & obediuisse, & mandari audiuisse, omniaquè damna expensas, & interesse præmissorum occasione, & causa factas, & passa, ac faciendas, & patienda infuturum refecisse, & quæcumque decreta, sententias, & mandata, necessaria, & opportuna fieri, ferri, decerni, & relaxari vidisse, & audiuisse ad fauorem dicti Excellentissimi Domini instantis, & Familiæ suæ, ac Militiæ præfatæ deducentium in præmissis omne eorum Ius, & remedium sibi ipsis vndècumquè, quomodocumquè, qualitercumquè, quomodolibet proueniens, & nobile officium iudicis, & beneficium Iuris implorans non solum modo, & forma præmissis, sed, & omni alio meliori modo. ALIOQVIN prædictos sic monitos, quod si in pręmissis sese fore

 gra-

grauatos senserint, modo, & forma præmissis Citetis, & citari curetis, prout nos per præsentes citamus, & Citari mandamus eosdem, quatenus die trigesima post præsentium executionem, si dies ipsa Iuridica fuerit, sin autem prima die Iuridica ex tunc proxima futura compareant Romæ in Iudicio legitimè coram Nobis, siuè infrascripto nostro in Ciuilibus Locumtenente per sese, seù procuratores suos idoneos, & benè instructos prætensi grauaminis causam allegaturos, prout Iustitia suadebit, & ordo dictauerit rationis; Certificantes eosdem sic citatos quod si in dicto citationis termino, vt præmissum est, non comparuerint; Nos nihilominus, vel Locumtenens noster infrascriptus ad huiusmodi causæ, & causarum expeditionem, omnesqnè alios actus, & terminos iudiciales, aliauè Iuris grauiora remedia, vsquè ad sententiam definitiuam inclusiuè, etiam lite non contestata procedemus, seù procedet Iustitia mediante dictorum citatorum contumacia, vel absentia in aliquo non obstantibus; & insuper modo, & forma præmissis INHIBEATIS, & inhibendo expresse præcipitatis, & mandetis prout Nos inhibemus præcipimus, &, mandamus omnibus & singulis in executione presentium nominandis, & cognominandis, nè sub eisdem sententijs, censuris, & pęnis audeant, seù presumant, aut eorum aliquis audeat, seù presumat, dictum Excellentissimum Dominum Instantem super priuilegijs, gratijs, immunitatibus, exemptionibus, & alijs, tam supradictæ Excellentissimæ Familiæ, quam Militiæ præfatæ concessis molestare, perturbare, inquietare, & impedire, quo minus Ipse, & alij de sua Familia, & dicta Militia frui, potiri, & gaudere valeant, nec quidquam aliud in præiudicium dicti Excellentissimi Domini Instantis, suæquè Familiæ, & Militiæ, & contrà formam prænarratarum Bullarum, & priuilegiorum, præsentium nostrarum litterarum Iurisdictionisq; nostrę, immò verius Sanctæ Sedis Apostolicæ spretum, contemptum, & vilipendium innouare, vel attentare, innouariquè, vel attentari facere, seù permittere per sese alium, seù alios, quouis sub prætextu, titulo, causa, ingenio, ratione, vel quæsito colore, tacitè, vel expresse, directè, vel indirectè. Quod si secus factum fuerit, vltrà dictarum pęnarum declarationem incursus; id totum reuocabimus, & in pristinum statum reduci curabimus; Absolutionem verò in præmissis nobis, vel Superiori nostro tantummodo reseruamus. In quorum fidem, &c. Datum Romæ, ex Ædibus nostris Anno Domini millesimo, sexcentesimo, sexagesimo quinto;

Indi-

Indictione tertia, Die verò decima sexta Mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini ALEXANDRI Diuina Prouidentia Papæ Septimi, Anno eius vndecimo.

Io: de Vrsis Protħs.

Thomas Palutius
Cur. Caus. Cam. Apost. Not.

Locus ✠ Sigilli

= 1665 a 16 de Agosto —